

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce : **B. D.**
zastoupeného JUDr. Vladimírek Faranou, advokátem
sídlem 735 14 Orlová – Lutyně, Masarykova třída 752

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 7. 1. 2019 o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí
žalované ze dne 9. 10. 2018, o starobním důchodu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 7. 1. 2019 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 9. 10. 2018 č. j. X, kterým zamítla žádost žalobce o přiznání starobního důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že se zřetelem k ust. § 28 a § 32 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění činí důchodový věk žalobce 64 let a 4 měsíce, přičemž tohoto věku dosáhne až dne 29. 12. 2025. Protože žalobce nesplňuje podmínky nařízení vlády č. 363/2009 Sb., o stanovení důchodového věku a přepočtu starobních důchodů některých horníků, kteří začali vykonávat své zaměstnání před r. 1993, ani podmínky pro stanovení důchodového věku podle ust. § 174 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, v platném znění a žalobci nevznikl nárok na starobní důchod ani podle ust. § 37b ve spojení s § 37c zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném od 1. 10. 2016, žalovaná jeho žádost o přiznání starobního důchodu zamítla.
2. Žalobce podal proti shora uvedeného rozhodnutí včasnou žalobu, ve které namítal, že v průběhu správního řízení předložil žalované doklady o tom, že v letech 1984-1986 odpracoval nad rámec povinných pracovních dnů 80 směn a při započtení těchto směn by přesáhl počet požadovaných 3300 směn odpracovaných v hlubinném hornictví. Rozhodnutí žalované je dle jeho názoru v rozporu s dobrými mravy a nekoresponduje s duchem zákona o důchodovém zabezpečení, „kdy má být poskytnut dle skutečně odpracovaných dnů“ a „i při použití koeficientu po připočtení přesčasových směn vysoce překračuje požadovaný počet směn, tedy 3300“. Směny odpracované nad rámec běžných směn, které jsou propočteny koeficientem, musí být dle žalobce v počtu směn zjištěných pomocí koeficientu připočteny. Žalobce proto navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc žalované vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 7. 11. 2019 č. j. X a připojeným dávkovým spisem žalobce a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného dávkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce podal žádost o starobní důchod dne 30. 8. 2018 s tím, aby mu tento důchod byl přiznán od 29. 12. 2018. Z osobního listu důchodového pojištění a z evidenčního listu o době zaměstnání a výdělku vystaveného OKD, a. s., Důl Odra, o. z. krajský soud zjistil, že žalobce má evidovanou odpracovanou dobu zaměstnání v I.AA kategoriích v době od 1. 8. 1984 do 31. 12. 1992 3043 kalendářních dnů. Součástí dávkového spisu je i dohoda o rozvázání pracovního poměru žalobce se zaměstnavatelem OKD, a. s., Důl Odra, o. z., podle které pracovní poměr byl ukončen 31. 10. 1999 z důvodu realizace útlumového programu s odkazem na ust. § 46 odst. 1 písm. a) zákoníku práce. Z potvrzení vydaného podle § 4 nařízení vlády č. 363/2009 Sb.,

vystaveného OKD, a. s. dne 1. 7. 2013 bylo zjištěno, že žalobce v době od 1. 1. 1993 do 31. 10. 1999 odpracoval 1386 směn v zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm v podzemí v hlubinných dolech a že toto zaměstnání I.AA kategorie trvalo k 31. 12. 1992. Z téhož potvrzení vyplývá, že žalobce nedosáhl nejvyšší přípustné expozice. Z dávkového spisu bylo dále zjištěno, že žalobce předložil žalované výplatní doklady za léta 1984 až 1986, kterými dokladoval počet důlních směn odpracovaných v rámci přesčasové práce.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, tak jak byly uvedeny v žalobě žalobce ze dne 5. 3. 2019. Zásadní a tedy v podstatě i jediným žalobním bodem bylo to, že žalovaná při rozhodování o nároku žalobce na starobní důchod nezapočetla žalobci za období let 1984-1986 80 odpracovaných směn v dole nad rámec povinných pracovních dnů a že při započtení těchto směn by přesáhl počet směn odpracovaných v hlubinném hornictví a dosáhl tak požadovaný počet 3300 směn. Pakliže žalovaná argumentuje tím, že „při propočtu dnů získaných v I.AA pracovní kategorii před 1. 1. 1983 se směny propočítávaly tzv. koeficientem 0,6“ považuje tento postup žalované žalobce za v rozporu s dobrými mravy a nekorespondující s duchem zákona o důchodovém zabezpečení, „kdy mělo být poskytnut dle skutečně odpracovaných dnů“.
7. Počet 3300 směn odpracovaných v hlubinném hornictví je rozhodný pro posouzení důchodového věku pro vznik nároku na starobní důchod některých horníků, kteří vykonávali své zaměstnání před rokem 1993 podle nařízení vlády č. 363/2009 Sb., resp. pro posouzení tohoto nároku podle ust. § 37b a § 37c zákona o důchodovém pojištění, kteří začali vykonávat zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm podzemí v hlubinných dolech před 1. 10. 2016.
8. Podle ust. § 1 nařízení vlády č. 363/2009 Sb., se toto nařízení vztahuje na osoby, které
 - a) vykonávaly před 1. 1. 1993 zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm v podzemí v hlubinných dolech, které bylo podle předpisů účinných před tímto dnem zařazeno mezi zaměstnání I., pracovní kategorie zakládající nárok na starobní důchod při dosažení věku aspoň 55 let,
 - b) odpracovaly v zaměstnání v hornictví aspoň 3300 směn, popř. jde-li o zaměstnání v hornictví v uranových dolech, 2200 směn, nebo pokud výkon zaměstnání v hornictví skončil z důvodu dosažení nejvyšší přípustné expozice, odpracovaly v zaměstnání v hornictví celkem alespoň 3080 směn, popř., jde-li o zaměstnání v hornictví v uranových dolech, 1981 směn. Počet těchto odpracovaných směn za dobu před 1. 1. 1993 se zjistí tak, že počet kalendářních dnů zaměstnání v hornictví se vynásobí koeficientem 0,6 a zaokrouhlí směrem nahoru; za dobu po 31. 12. 1992 se za odpracovanou směnu považuje každá směna, v níž osoba uvedená v písm. a) po převážnou část vykonávala podle potvrzení vydaného podle § 4 podzemí zaměstnání v hornictví,
 - c) nesplní-li podmínky uvedené v zákoně č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném ke dni 31. 12. 1995, pro stanovení důchodového věku 55 let.
9. Dle ust. § 37b zákona o důchodovém pojištění se ustanovení dílu čtvrtého tohoto zákona o starobním důchodu některých pracujících v hornictví vztahují na pojištěnce, kteří

- a) před 1. 10. 2016 začali vykonávat zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech a
- b) zaměstnání v hlubinném hornictví odpracovali celkem aspoň
 - 1) 3300 směn, popř., jde-li o zaměstnání v hlubinném hornictví v uranových dolech, 2200 směn, nebo
 - 2) 3081 směn, pokud zaměstnání v hlubinném hornictví skončilo z důvodu dosažení nejvyšší přípustné expozice, popř., jde-li o zaměstnání v hlubinném hornictví v uranových dolech, 1981 směn, pokud toto zaměstnání skončilo z důvodu dosažení nejvyšší přípustné expozice.

Podle odst. 2 téhož ustanovení směnou zaměstnání v hlubinném hornictví za dobu po 31. 12. 1992 se rozumí taková směna, v níž pojištěnec vykonával zaměstnání v hlubinném hornictví po převážnou část pod zemí. Počet směn zaměstnání v hlubinném hornictví za dobu před 1. 1. 1993 se zjistí tak, že počet kalendářních dnů zaměstnání v hlubinném hornictví, které bylo podle právních předpisů účinných před tímto dnem zařazeno mezi zaměstnání I. pracovní kategorie zakládající nárok na starobní důchod při dosažení věku alespoň 55 let, se vynásobí koeficientem 0,6 a zaokrouhlí směrem nahoru.

Podle odst. 3 ustanovení tohoto dílu se nevztahují na pojištěnce, jímž byl při přiznání starobního důchodu důchodový věk stanoven podle prováděcího právního předpisu vydaného podle § 107 odst. 2.

10. Pro posouzení důchodových nároků dle shora citovaných zákonných ustanovení je tedy rozhodné, zda žadatel o starobní důchod podle těchto právních předpisů odpracoval v zaměstnání v hornictví celkem alespoň 3300 směn, přičemž jak ust. § 1 písm. b) nařízení vlády č. 363/2009 Sb., tak i ust. § 37b odst. 2 zákona o důchodovém pojištění stanovily, jakým způsobem se žadateli o starobní důchod započte počet směn v zaměstnání v hlubinném hornictví před 1. 1. 1993. Obě uvedená zákonná ustanovení v tomto směru výslovně uvádějí, že počet kalendářních dnů zaměstnání v hlubinném hornictví, tedy kalendářních dnů odpracovaných a hodnocených v tzv. I.AA pracovní kategorii se vynásobí koeficientem 0,6 a zaokrouhlí směrem nahoru. Jak správně uvádí v napadeném rozhodnutí žalovaná, tímto postupem byl uzákoněn způsob srovnání a hodnocení počtu odpracovaných kalendářních dnů v preferované pracovní kategorii I.AA za dobu před 1. 1. 1993, kdy doba odpracovaná v této pracovní kategorii byla vykazována v evidenčních listech důchodového zabezpečení (pojištění) v kalendářních dnech včetně dnů čerpání dovolené, pracovního klidu, svátků apod., zatímco za dobu po 31. 12. 1992 se za odpracovanou směnu považuje každá směna, v níž byla po převážnou část vykonávána práce pod zemí v zaměstnání v hornictví. Z uvedeného je nutno učinit závěr, že žalobní námitka týkající se nezapočtení tzv. přesčasových směn žalobce konaných v období před 1. 1. 1993 je nedůvodná, neboť započtení těchto směn by bylo v rozporu ke shora citovaným zákonným ustanovením. Krajský soud proto nemůže souhlasit s názorem žalobce, že postup žalované „byl v rozporu s dobrými mravy a nekoresponduje s duchem zákona o důchodovém zabezpečení, který má být poskytnut dle skutečně odpracovaných dnů“.
11. Jelikož k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 7. 1. 2019 žalobce neplnil zákonné podmínky pro přiznání starobního důchodu, žalovaná nepochybila, když

napadeným rozhodnutím zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 9. 10. 2018, kterým žádost žalobce o starobní důchod pro nesplnění podmínek § 28 zákona o důchodovém pojištění zamítla.

12. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobce zamítl, neboť není důvodná.
13. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. t a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně do dvou týdnů po jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 27. srpna 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce